

[Fibiger.]

hold i Kirkens Stilling over for Staten, kunde have givet Kirken Selvstyre og faaet den Løfteparagraf, som var i Grundloven af 1849 om en Kirkeforfatning, opfyldt nu. Det kan vist naas endnu i Reformationsaaret, hvis der bliver sat Kraft ind paa det og der er Vilje dertil, at der fra Ministerens Side kommer Forslag frem om, at Kirken faar sin egen Forfatning baade med Hensyn til de indre Forhold, rituelle Ting og ogsaa med Hensyn til de økonomiske, og derfor vil jeg gerne henstille til Ministeren, at dette sker. Jeg haaber — men det er maaske et forfængeligt Haab —, at han vil tage Henstillingen til Følge, for saa kunde man med Sandhed sige, at Regering og Rigsdag i Reformationsaaret havde gjort en Indsats, som vilde være til Gavn baade for Kirken og hele det danske Folk.

Simonsen: Der er ved denne Finanslovdebat af adskillige af Regeringspartiernes Ordførere udtalt stærke Ord om Oppositionens Agitation forud for Landstingsvalget. Set paa Baggrund af Regeringspartierne Agitationsformer, da de var Opposition, synes jeg nu ikke, man fra den Side har det mindste at beklage sig over. Naar jeg tænker paa de Paastande, man fra socialdemokratisk og radikal Side forud for Landstingsvalget og forud for Folketingsvalget i 1935 havde Frimodighed til at fremføre mod Landstingsflertallet for dets paastaaede Spærring for det, som den socialdemokratiske Finanslovsordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, ved Tillægsbevillingslovens Behandling i Foraaret kaldte en gennemgribende social og demokratisk Lovgivning, da maa jeg tro, at de Herrer nu maa føle, at de har været saa temmelig langt ude, temmelig højt oppe i den demagogiske Agitations Sfære. Jeg synes, den Slaphed, man fra Regeringens Side har udvist siden Valget, saavel her i Salen som uden for den, bærer tydeligt Vidnesbyrd derom.

Naar Regeringen nu føler Ansvarets Tynge, skal de ikke høre ilde derfor, men jeg kan dog ikke undlade at sige et Par Ord om et enkelt Spørgsmaal, som maaske nok har været lidt stærkere fremme i Diskussionen i den Egn og Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, end Tilfældet har været de fleste andre Steder i Landet, jeg tænker her paa Rente-, Konverterings- og Gælds-spørgsmaalet, som man navnlig fra radikal Side førte en stor Del af Valgkampen paa ved begge de sidste Valg. Jeg har siddet

her i Tinget siden Samlingens Begyndelse og været spændt paa og lyttet efter, hvad Indenrigsministeren havde at sige om dette hans tidligere saa kære Forslag, men jeg hørte ikke et Ord. Er Indenrigsministeren kommet over paa det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensens og vort Standpunkt, der kort udtrykt er dette: Det gælder for Penge som for andre Varer: naar Efter-spørgselen er stor og Varen knap, stiger den i Pris? Hvis dette ikke gælder i det saakaldte lukkede Pengemarked, som man fra radikal Side i Valgkampen altid hævdede at det ikke gjorde, da bør Indenrigsministeren nu vise, hvad han duer til paa dette Omraade. Jeg vil slet ikke forlange de store Ting og Resultater lige omgaaende; der maa vises en vis Taalmodighed; jeg tror, Ministeren faar det behov, men vi maa virkelig bede Ministeren om at holde Flammen brændende. Jeg mindes Indenrigsministerens Opfordring til de jyske Bønder om at træde haardt i Gulvet med Hensyn til at forlange Renten nedsat. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om han selv har smidt Træskoene og stukket i Sivsko eller Laksko, og jeg vil sige til hans Parti, at om de nu som den store Bøjen gaar udenom, skal vi nok hilse paa de Herrer, naar vi kommer ud i Agitationen ude i Landet. Men under Hensyn til den store Betydning, en Rentesænkning har for store Dele af Befolkningen, der er Debitorer, og til den gode Indflydelse, som billige Penge nu engang har for hele Erhvervslivet, ønsker jeg at sige til Ministeren: Frisk Mod, Hr. Minister, bare paa med Vanten!

Statsministeren gav i Trontalen Udtryk for, at der var sket en Forbedring af Landbrugets Rentabilitet, men at den dog ikke endnu var helt tilfredsstillende. Begge Dele er rigtige. Den Bedring, der de sidste Par Aar er indtraadt, skyldes ikke alene de forbedrede Prisforhold, men tillige i meget høj Grad, at der sammenfaldende med denne Bedring har været nogle særdeles gode Høstaar. Jeg skal ikke fordybe mig i dette, men jeg vil gerne understrege de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Duborg med Rette gjorde gældende, at Priskurven nu er vendt, Indtjeningsmulighederne for den eneste virkelige fortjenstgivende Produktion, Flæskeproduktionen, er yderligere indskrænket. Den lille Kornhøst og de stadig stigende Driftsudgifter vil bevirke, at man har en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at Aaret, vi er inde i, og den nærmeste Fremtid, saaledes som den tegner sig, ikke mindst under Hensyn til hele den Indstilling, de nuværende Magthavere har over for vore Handels-